

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 17	Utgitt 6 mai	1941
	Innhold.	Side
Forordn.	om ulykkestrygd for kystloser i løsfart, statsloser og losgutter	355
»	om tillegg til og endring av helseforskriftene for Kragere	356
»	om midlert. avhjelp av husmangel i Målselv, Bardu, Sørreisa og Salangen	357
»	om endring av lukningsvedtekten for utsalgssteder i Nord-Aurdal	357
»	om forbod mot fiske med bunde reidskap i Dalevågen, Bruvik	357
»	om regler for brannvernets ordning i Jørpeland, Strand	358
»	om regulering av og bygningsvedtekter for Namsos	359
»	om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Fåberg	361
»	om do. for do. i Ølen	362
»	om do. for do. i Stangvik	363
»	om do. for do. i Heim	364
»	om do. for do. i Røros bergstad	365
»	om endringer i vedtekten for handel med brukte og kasserte ting, for Oslo	366
»	om vedtekt om salg fra automat i Hønefoss	367
»	om bandtvang for hund når bufe beiter i Øvre Sandsvær	367
»	om oreved	367
»	om at bestemmelser for Mysen, Eidsberg, Aremark, Berg, Idd, Halden, Rakkestad og Fet om smittsomme sjukdommer på bier settes ut av kraft....	368
»	om forbud mot bruk av forskjellige kjemiske produkter	369
»	om rasjonering av sukker	371
»	om 1 mai og 17 mai 1941 som virkedager	372
»	om kinematografbilder	372
»	om endring i § 9 i de gjeldende bestemmelser om tollavgifter	373
Rettelse		373

Forordning om ulykkestrygd for kystloser 12 mars. i løsfart, statsloser og losgutter.

§ 1. Kystloser i løsfart, som er oppført i et manntall som Sjøfartsdepartementet bringer i stand, skal være ulykkestrygdet etter samme regler som til enhver tid gjelder for sjømenn i fart på Norge. På samme måte skal statsloser og losgutter være trygdet mot krigsulykker.

12 mars. I erstatningene skal det dog gjøres fradrag for tilsvarende ytelser av Statens pensjonskasse, manntallstrygden og av ulykkestrygden for fiskere.

§ 2. Kystloser og statsloser skal regnes til lønnsklasse 2 og losgutter til lønnsklasse 3 i loven om ulykkestrygd for sjømenn.

§ 3. Erstatningene fastsettes og utbetales av Rikstrygdeverket.

Sjøfartsdepartementet betaler Rikstrygdeverket en premie som blir å beregne etter reglene i § 12, 2, 2 ledd, i lov om ulykkestrygd for sjømenn. Dessuten erstatter Sjøfartsdepartementet alle utgifter Rikstrygdeverket har på grunn av krigsulykker.

§ 4. Til dekning av sine utgifter kan Sjøfartsdepartementet kreve inn premier og fastsette nærmere forskrifter herfor.

§ 5. Forordningen trer i kraft straks.

Den får også virkning for de krigsskader som er inntruffet etter 1 september 1939.

Oslo 12 mars 1941.

Sosialdepartementet.

Birger Meidell.

R. J. Fuglesang.

19 april.

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

Herved stadfestes vedtak av Kragerø bystyre 8 november 1940 om følgende tillegg til § 24 og endring av § 31 i byens helseforskrifter:

§ 24 gis følgende tillegg:

Enhver som handler med melk eller fløte i Kragerø, har hva enten han har utsalgssted eller ikke, å melde det til helserådet og på forlangende

- a) å melde til helserådet hvilke fjøs, meierier eller mellomhandlende varene kommer fra,
- b) å gi helserådet fortegnelse over faste kunder,
- c) uten opphold å legge fram for helserådet bevitnelse fra lege, dyrlege eller på annen av helserådet godkjent måte om helseforholdene, fjøs og melkestell i vedkommende meieri, fjøs eller gård.

§ 31 skal lyde:

Utsalg av kjøtt fra torg.

Under salg av kjøtt fra torg må den største reinslighet iakttas. Slaktet må ikke føres til utsalgsstedet sammen med andre varer som kan forurense dette, eller bibringe det dårlig

utseende, lukt eller smak, og det skal være innhyllt i reine 19 april.
lakener.

Selgerne skal være iført reint forkle og reine armbe-
skyttre.

Utsalgsstedet skal være innredd med vegger og tak,
disken må være dekket med rein duk.

Mellomhandlere tillates ikke å drive handel med kjøtt
og flesk.

Det tillates bare solgt:

Av storfe: Hele, halve og kvarte skrotter.

Av småfe og gris: Hele og halve skrotter.

Mindre oppskåret kjøtt og kjøttvarer tillates ikke solgt.

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

19 april.

Administrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om mid-
lertidig avhjelp av husmangel gjøres gjeldende
for Målselv, Bardu, Sørreisa og Salangen her-
reder, Troms fylke.

Forordning. (Sosialdepartementet.)

21 april.

Herved stadfestes det vedtak som ordføreren i Nord-
Aurdal herred, Opland fylke, har gjort 28 mars 1941 om
endring i § 1 i lukningsvedtekten for utsalgs-
steder i Nord-Aurdal.

§ 1 får slik ordlyd:

A. Utsalgssteder for varer skal med de unntaka som er
nevnt nedafor, være lukket fra kl. 18 til kl. 8,30.

Lørdager stenges kl. 17,30.

Påske-, pinse-, jul- og nyårskveld stenges kl. 15. Likeså
1 og 17 mai. De siste 6 hverdager før jul- og påskekveld
kan utsalgsstedene holdes åpne til kl. 20.

B. På søn- og helgedager holdes helt lukket.

Forordning. (Handelsdepartementet.)

21 april.

I. I Dalevågen i Bruvik herad, Hordaland fylke, er
alt fiske med bunde reidskap forbode i tida
frå fredag kl. 18 til måndag kl. 18 innafor ei line som går
frå bryggja ved Sjur Stanghelle sitt hus tvers over vågen.

II. Det som er fastsatt om straff og inndraging i mellom-
bels lov om fredning av saltvannsfisk av 6 mai 1938 § 11
gjeld på same måten for brot på dette forbudet.

III. Denne forordninga vert gjeldande til vidare, likevel
ikkje lenger enn ut året 1945.

22 april.

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

Med dette stadfester en som gjeldende inntil videre vedtak av Strand herredstyre, Rogaland fylke, i møter 20 november 1940 og 27 mars 1941 om regler for brannvernets ordning i Jørpeland branndistrikt.

Reglene lyder så:

§ 1. Brannvernet skal bestå av følgende avdelinger:

1. Motorsprøyteavdelingen.
2. Seilavdelingen.
3. Rednings- og nedrivningsavdelingen.
4. Ordensvernet.

Det har som ledelse: Brannsjefen og brannsjefens stedfortreder.

§ 2. Sprøyteavdelingen skal ha minst 20 mann, hvorav 1 formann og 1 nestformann samt 4 motorkyndige mann. Seilavdelingen og redningsavdelingen skal ha hver minst 10 mann hvorav 1 formann og 1 nestformann for hver avdeling.

Ordensvernet skal ha 6 mann hvorav 1 formann med varmann.

Ethvert mannskap kan settes til tjeneste for hver enkelt leilighet i en annen avdeling enn den han tilhører.

§ 3. Sprøyteavdelingen holder øvelse annen hver måned. Med hver av de øvrige avdelinger skal det holdes øvelse minst 1 gang årlig. Øvelser eller instruksjoner kan ellers holdes så ofte brannsjefen finner det nødvendig.

§ 4. Det påhviler brannsjefen:

1. Å føre det stadige overtilsyn med samt fortegnelse over brannvesenets redskaper og i tilfelle mangler straks besørge disse rettet.
2. Å føre en fullstendig fortegnelse over brannvesenets samtlige mannskaper og i tilfelle avgang innberette til brannstyret, som kompletterer avdelingene.
3. Å føre tilsyn med innøvelsene av mannskapene.
4. I ildebrannstilfelle å være til stede ved brannstedet og føre overbefalingen under slukkings- og nedrivningsarbeidet. I tilfelle av hans forfall leder brannsjefens stedfortreder arbeidet; har også han forfall tar rednings- og nedrivningsavdelingens sjef overkommandoen.
5. Brannsjefen eller hans stedfortreder må ikke samtidig være borte fra stedet uten tillatelse av brannstyrets formann, jfr. punkt 4.

§ 5. I ildebrannstilfelle har ethvert medlem av brannvernet — i tilfelle ingen motsatt ordre er gitt eller gis — straks å begi seg til det sted hvor vedkommende avdelings materiell er oppbevart for med dette hurtigst mulig å begi seg til brannstedet; redningsavdelingen innfinner seg på selve brannstedet.

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

23 april.

Herved stadfestes vedtak av ordføreren i Namsos 19 mars 1941 om regulering av Namsos.

Samtidig er med en del endringer stadfestet vedtak av ordføreren om vedtekter i forbindelse med reguleringen.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Det regulerte område er på planen vist ved reguleringsgrense. Innenfor denne begrensningslinje skal bebyggelsen plasseres i forhold til gater og plasser som angitt på planen.

§ 2. Trebygninger kan oppføres som vist på reguleringskartet.

§ 3.

1. Bygningene kan foruten til beboelse innres til forretninger og kontorer, samt håndverksbedrifter og annen virksomhet som ikke vil medføre ulemper for naboene. Industri tillates ikke. I rekkehus av tre som oppføres i henhold til bestemmelsen i § 2, kan forretninger og lignende bare innres i bygningenes første etasje. Bygningsrådet kan bestemme at forretninger, mindre håndverksbedrifter og lignende henvises til bestemte strøk og gater.
2. For så vidt bygningsrådets vedtak vil medføre utgifter av betydning for kommunen, må vedtaket godkjennes av ordføreren i møte med formennene.

§ 4.

1. Bygningene skal oppføres i 2 etasjer som angitt på planen, bortsett fra et område ved Fjordgata hvor høyden er angitt til 3 etasjer, og de offentlige bygninger (jfr. § 8) samt enetasjes mellombygninger langs Herlaugs gate og Namsegata. Bygningenes høyde til gesimsens overkant regnet fra grunnens planerte nivå etter bygningsrådets bestemmelse må ikke være større enn 10,5 m for 3-etasjes, 7,5 m for 2-etasjes og 4 m for 1-etasjes bebyggelse. For bygninger i samme kvartal eller bygningsflukt må ens gesimshøyde gjennomføres (bortsett fra stigende terreng).
2. Bygningene skal ha sadeltak eller valmtak med takhelling 22—30 grader. Hvor blokkene skal avsluttes med gavlf, er dette markert med «G» på planen. Ens takhelling må gjennomføres for alle bygninger i samme kvartal eller bygningsflukt.

§ 5.

1. Gårdsrom for forretningsgårder som på planen er angitt i forbindelse med blokkene langs Sverres gate skal gis en tett innhegning som utformes så den harmonerer med den tilstøtende bebyggelse. Det anbringes innkjørsler til gårdsrommene fra begge ender.

- 23 april. 2. Gårdsrommene i de lukkede kvartaler til Namsegata og kvartalet mellom Gulbrandssons gate, Overhallsveien og forlengelsen mot øst av Sverres gate skal være uoverdekket og ubebygd. Delegjerder i tomtegrenser tillates ikke. Det samme gjelder de åpne gårds plassarealer for øvrig mellom blokkene. Dog kan bygningsrådet med brannstyrets og helserådets samtykke tillate at det i gårds plassarealet i hvert kvartal oppføres et en-etasjes garasjebygg felles for eiendommene i kvartalet. Det anbringes minst en innkjørsel til hvert samlet gårdsareal.
3. Bygningsrådet kan kreve at gårds plassen gis en tiltalende utformning ved beplantning og lignende. Det kan kreves innlevert samlet plan for hele gårds plassarealet i kvartalet med angivelse av tørkeplaser, plass for søppelkasser, beplantning og lignende.
4. Lignende planer kan også kreves for de offentlige bygningers og anleggs vedkommende.

§ 6. Bygningsrådet kan tillate at bygning plasseres tilbaketrukket fra den i byplanen fastsatte byggelinje mot gata når gjenstående bygning gjør det ønskelig, eller når en byplanmessig tilfredsstillende ordning av bebyggelsen for hele kvartalet eller gateflukten kan sikres ved tinglysning.

§ 7. Fra bestemmelsen om bygningsdybde kan bygningsrådet med helserådets samtykke tillate unntak innenfor rammen av bygningslovens bestemmelser når det anses tilrådelig med hensyn til lysforholdene og til bestemmelsenes hensikt om å oppnå sammenhengende gårdsrom. Mindre vesentlige forandringer av reguleringsplanen kan foretas i samsvar med bygningslovens § 28, punkt 2, men bare etter samtykke fra Innenriksdepartementets Gjenreisingsavdeling eller av den som dertil bemyndiges.

§ 8. For de i byplanen angitte offentlige bygninger kan innen rammen av bygningslovens bestemmelse tillates større høyder, etasjeantall og bygningsdybde enn angitt for bebyggelsen for øvrig, såfremt dette etter bygningsrådets skjønn ikke er til skade for helhetsvirkningen av strøket, og bygningene kan få en utformning som harmonerer med den øvrige bebyggelse. Saker av denne art skal dog forelegges departementet til godkjennelse.

§ 9. Etter vedtektenes ikrafttreden er det ikke tillatt ved private servitutter å etablere forhold som strider mot disse vedtekter.

§ 10. Bygningsrådet skal ved sin behandling av byggeanmeldelsene ha for øye at bebyggelsen får en god form og materialbehandling, og at bygninger i samme kvartal eller gateflukt får en mest mulig ensartet eller harmonisk utform-

ning med hensyn til fasadebehandling, takform, takvinkler og materialbehandling. Det skal foreligge av departementet godkjent fasadeskjema for hele gateflukten eller kvartalet før det gis byggetillatelse for en del av bebyggelsen. 23 april.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

23 april.

Herved stadfestes de av Fåberg herredstyre, Opland fylke, 27 mars 1941 fastsatte vedtekter for anvendelse av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innbyggdsboende eiere av jordbruk.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innbyggdsboende å være i vanhevd, kan jordstyret etter forutgående innhentet samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med hva derom er bestemt i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om å bringe bruket opp i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan sies å være til stede, må skje under tilbørlig hensyn til jordas beliggenhet og skikkethet for dyrking samt til om brukets drift, sammenlignet med hva det antas å være gjennomsnittet for tilsvarende jord i herredet, må sies å være i vesentlig grad dårlig skjøttet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares av det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende varsel om befaringen og han har adgang til å være til stede under denne. Før jordstyret utferdiger sitt pålegg, skal han gis anledning til å uttale seg. Deretter blir departementets samtykke å innhente.

§ 3. Før sånt pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i minnelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette de arbeid det mener bør foretas for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene ved brukets drift og fastsette de arbeid som skal utføres for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal det settes eieren en rimelig frist, hvis lengde blir å avpasse etter arten og omfanget av de arbeid som skal utføres. Så vel under fastsettelsen av disse som av fristen skal det tas tilbørlig hensyn til eierens økonomiske stilling og personlige arbeidsevne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert

23 april. år, dog ikke i noe tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeid.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendigheter som kan antas å influere på den. Særlig må hensyn tas til eierens økonomiske evne.

Mulkten må ikke i noe tilfelle overstige kr. 1 000 pr. år. Den inndrives og avsettes overensstemmende med hva derom er bestemt i lovens § 54.

23 april. **Forordning.** (Landbruksdepartementet.)

Herved stadfestes de av Ølen herredstyre, Hordaland fylke, 2 april 1941 fastsatte vedtekter for anvendelse av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innabygdsboende å være i vanhevd, kan jordstyret etter forutgående innhentet samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med hva derom er bestemt i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om å bringe bruket opp i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan sies å være til stede, må skje under tilbørlig hensyn til jordas beliggenhet og skikkethet for dyrking samt til om brukets drift, sammenlignet med hva det antas å være gjennomsnittet for tilsvarende jord i herredet, må sies å være i vesentlig grad dårlig skjøttet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares av det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende varsel om befaringen og han har adgang til å være til stede under denne. Før jordstyret utferdiger sitt pålegg, skal han gis anledning til å uttale seg. Deretter blir departementets samtykke å innhente.

§ 3. Før sånt pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i minnelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette de arbeid det mener bør foretas for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene ved brukets drift og fastsette de arbeid som skal utføres for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal det settes eieren en rimelig frist, hvis lengde blir å avpasse etter arten og omfanget av de arbeid som skal utføres. Så vel under fastset-

telsen av disse som av fristen, skal det tas tilbørlig hensyn 23 april.
til eierens økonomiske stilling og personlige arbeidsevne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert år, dog ikke i noe tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeid.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendigheter som kan antas å influere på den. Særlig må hensyn tas til eierens økonomiske evne.

Mulkten må ikke i noe tilfelle overstige kr. 1 000 pr. år. Den inndrives og avsettes overensstemmende med hva derom er bestemt i lovens § 54.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

23 april.

Herved stadfestes de av Stangvik herredstyre, Møre og Romsdal fylke, 5 mars 1941 fastsatte vedtekter for anvendelse av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innabygdsboende å være i vanhevd, kan jordstyret etter forutgående innhentet samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med hva derom er bestemt i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om å bringe bruket opp i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan sies å være til stede, må skje under tilbørlig hensyn til jordas beliggenhet og skikkethet for dyrking samt til om brukets drift, sammenlignet med hva det antas å være gjennomsnittet for tilsvarende jord i herredet, må sies å være i vesentlig grad dårlig skjøttet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares av det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende varsel om befaringen og han har adgang til å være til stede under denne. Før jordstyret utferdiger sitt pålegg, skal han gis anledning til å uttale seg. Deretter blir departementets samtykke å innhente.

§ 3. Før sånt pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i minnelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette de arbeid det mener bør foretas for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene

23 april. ved brukets drift og fastsette de arbeid som skal utføres for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal det settes eieren en rimelig frist, hvis lengde blir å avpasse etter arten og omfanget av de arbeid som skal utføres. Så vel under fastsettelsen av disse som av fristen skal det tas tilbørlig hensyn til eierens økonomiske stilling og personlige arbeidsevne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert år, dog ikke i noe tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeid.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendigheter som kan antas å influere på den. Særlig må hensyn tas til eierens økonomiske evne.

Mulkten må ikke i noe tilfelle overstige kr. 1 000 pr. år. Den inndrives og avsettes overensstemmende med hva derom er bestemt i lovens § 54.

23 april. **Forordning.** (Landbruksdepartementet.)

Herved stadfestes de av Heim herredstyre, Sør-Trøndelag fylke, 21 mars 1941 fastsatte vedtekter for anvendelse av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innabygdsboende å være i vanhevd, kan jordstyret etter forutgående innhentet samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med hva derom er bestemt i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om å bringe bruket opp i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan sies å være til stede, må skje under tilbørlig hensyn til jordas beliggenhet og skikkethet for dyrking samt til om brukets drift sammenlignet med hva det antas å være gjennomsnittet for tilsvarende jord i herredet må sies å være i vesentlig grad dårlig skjøttet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares av det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende varsel om befaringen og han har adgang til å være til stede under denne. Før jordstyret utferdiger sitt pålegg, skal han gis anledning til å uttale seg. Deretter blir departementets samtykke å innhente.

§ 3. Før sånt pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i 23 april. minnelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette de arbeid det mener bør foretas for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene ved brukets drift og fastsette de arbeid som skal utføres for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal det settes eieren en rimelig frist hvis lengde blir å avpasse etter arten og omfanget av de arbeid som skal utføres. Så vel under fastsettelsen av disse som av fristen skal det tas tilbørlig hensyn til eierens økonomiske stilling og personlige arbeidsevne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert år, dog ikke i noe tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeid.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendigheter som kan antas å influere på den. Særlig må hensyn tas til eierens økonomiske evne.

Mulkten må ikke i noe tilfelle overstige kr. 1 000 pr. år. Den inndrives og avsettes overensstemmende med hva derom er bestemt i lovens § 54.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

23 april.

Herved stadfestes de av Røros bergstads kommunestyre 17 mars 1941 fastsatte vedtekter for anvendelse av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innabygdsboende å være i vanhevd, kan jordstyret etter forutgående innhentet samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med hva derom er bestemt i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om å bringe bruket opp i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan sies å være til stede, må skje under tilbørlig hensyn til jordas beliggenhet og skikkethet for dyrking samt til om brukets drift sammenlignet med hva det antas å være gjennomsnittet for tilsvarende jord i herredet må sies å være i vesentlig grad dårlig skjøttet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares av

23 april. det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende varsel om befaringen og han har adgang til å være til stede under denne. Før jordstyret utferdiger sitt pålegg, skal han gis anledning til å uttale seg. Deretter blir departementets samtykke å innhente.

§ 3. Før sånt pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i minnelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette de arbeid det mener bør foretas for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene ved brukets drift og fastsette de arbeid som skal utføres for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal det settes eieren en rimelig frist hvis lengde blir å avpasse etter arten og omfanget av de arbeid som skal utføres. Så vel under fastsettelsen av disse som av fristen skal det tas tilbørlig hensyn til eieren økonomiske stilling og personlige arbeidsevne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert år, dog ikke i noe tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeid.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendigheter som kan antas å influere på den. Særlig må hensyn tas til eieren økonomiske evne.

Mulkten må ikke i noe tilfelle overstige kr. 1 000 pr. år. Den inndrives og avsettes overensstemmende med hva derom er bestemt i lovens § 54.

24 april. **Forordning.** (Handelsdepartementet.)

Herved stadfestes som gjeldende inntil videre de av ordføreren i Oslo 18 mars 1941 vedtatte endringer i vedtekt for handel med brukte eller kasserte gjenstander av 12 desember 1906.

§ 2, 2 ledd skal lyde:

De innkjøpte gjenstander må ikke oppbevares utenfor disse steder eller rom før 14 dager etter innkjøpet.

§ 3 skal lyde:

Gjenstander som er innkjøpt eller mottatt til salg, må ikke avhendes, forandres, smeltes eller tilintetgjøres før 14 dager er forløpet etter at gjenstandene kom i den handlendes besittelse, med mindre gjenstandene er kjøpt av noen som har lignende tillatelse. De skal på passende måte forsynes med merkelapp med nummer.

Forordning. (Handelsdepartementet.)

24 april.

Herved stadfestes med en redaksjonell endring som gjeldende inntil videre den av ordføreren i Hønefoss 15 mars 1941 vedtatte vedtekt om salg fra automat.

Vedtekten lyder så:

§ 1. Salg fra automat på torg, gater og andre offentlige steder, fra tomter og annen privat grunn og innganger til sånne samt fra portrom og innganger til bygninger, når disse står i umiddelbar eller fri forbindelse med alminnelig beferdet strøk, er ikke tillatt uten politiets samtykke.

§ 2. Overtredelse av denne vedtekt straffes etter lov om handelsnæring av 8 mars 1935 §§ 112 og 113, jfr. § 92.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

24 april.

Herved stadfestes vedtak av ordføreren i Øvre Sandsvør herred, Buskerud fylke, hvorved det i henhold til lov nr. 4 av 9 juli 1926 § 3, 2 ledd bestemmes at enhver eier eller besitter av hund i Øvre Sandsvør herred skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Denne bestemmelse skal ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besitter.

Etter søknad fra ordføreren i Øvre Sandsvør herred gjøres foranstående bestemmelse gjeldende også for Kongsberg by.

Forordning om oreved.

25 april.

§ 1. *Salg og kjøp av oreved.* Det er forbudt å selge eller på annen måte avstå eller levere oreved uten hensyn til lengde, til andre enn til produsent av generatorved eller generatortrekull.

Det er forbudt for andre enn produsent av generatorved eller generatortrekull å kjøpe eller på annen måte erverve oreved.

Som produsent i denne forordning regnes den som tilvirker generatorved eller generatortrekull for salg eller til drift av egne motorer.

§ 2. *Bruk av oreved.* Det er forbudt å bruke oreved til annet enn til tilvirking av generatorved og generatortrekull.

Eier av ved som har oreved på lager ved denne forordnings ikrafttreden, kan dog bruke til brenneved inntil 2 famner oreved, beregnet etter 0,60 m lengde, av sitt lager.

§ 3. *Avståing av oreved.* Eier som har større beholdning av oreved enn det er lov til å bruke etter § 2 og som ikke er produsent av generatorved eller generatortrekull, skal innen

25 april. 4 uker etter denne forordnings ikrafttreden tilby denne oreved til produsent av generatorved eller generatortrekull i den kommune hvor veden ligger og avstå veden mot betaling i samsvare med de prisreguleringsbestemmelser som gjelder ved avståingen. Avståing kan om nødvendig gjennomføres ved politiets hjelp.

Hvis ingen produsent i kommunen vil overta oreveden, skal eieren senest innen 5 uker etter forordningens ikrafttreden sende inn melding til forsyningsnemnda i kommunen som enten formidler salg til produsent i eller utenfor kommunen eller sender melding til fylkesforsyningsnemnda som oppgir hvem eieren kan tilby oreveden til.

§ 4. *Unntak m. v.* I kommuner hvor det er vanskelig å skaffe annet enn oreved til brensel, kan forsyningsnemnda etter samråd med transportutvalget i vedkommende distrikt gi tillatelse til at veden kan selges, kjøpes og brukes til vanlig brensel og bestemme at avståing etter § 3 ikke skal finne sted.

Slik tillatelse kan gis under ett til alle forbrukere eller til enkelte forbrukere innen kommunen.

Vedtak av forsyningsnemnda etter denne paragraf skal meldes til Direktoratet for industriforsyning som kan gjøre vedtaket om.

Direktoratet for industriforsyning kan gjøre unntak fra forordningens bestemmelser og gi utfyllende forskrifter.

Forordningens bestemmelser gjelder ikke for tømmer av svartor som skal brukes som råvirke for møbler og redskap. Heller ikke gjelder forordningens bestemmelser avfall og lignende av or som ikke kan brukes til tilvirking av generatorbrensel.

§ 5. *Straff og inndraing.* Bestemmelsene om straff og inndraing i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller av forskrifter gitt i medhold av forordningen.

Oslo 25 april 1941.

Forsyningsdepartementet.

Landbruksdepartementet.

Øystein Ravner.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

25 april.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

Følgende bestemmelser i h. t. lov av 3 juni 1938 om smittsomme sjukdommer på bier settes herved ut av kraft:

- I. Kongelig resolusjon av 22 januar 1935 for så vidt angår 25 april. herredene Mysen, Eidsberg, Aremark, Berg og Idd, Østfold fylke, samt Halden by som ved resolusjonen var erklært smittet av bipest.
- II. Kongelig resolusjon av 22 januar 1937 for så vidt angår Rakkestad herred, Østfold fylke, som ved resolusjonen var erklært smittet av bipest.
- III. Kongelig resolusjon av 5 mars 1930 for så vidt angår Fet herred, Akershus fylke, som ved resolusjonen var erklært smittet av bipest.

Forordning om forbud mot bruk av forskjellige kjemiske produkter. 26 april.

§ 1. *Kolofonium*. Det er forbudt å bruke kolofonium (amerikansk harpiks) ved framstilling av:

1. Såpe,
2. harpiksoljer,
3. bryggeribek,
4. støpekjerner og kjernebindemidler,
5. veidekker eller emulsjoner til framstilling av disse,
6. fyrverkeriprodukter,
7. fakler,
8. fyrstøy,
9. sorte avisrotasjonstrykkfarger,
10. glasurer til kaffe og kaffeerstatninger.

§ 2. *Kauri- og andre kopaler, Dammar-, Akaroid- og herdede harpikser*. Det er forbudt å bruke Kauri- og andre kopaler, Dammar-, Akaroid- og herdede harpikser ved framstilling av:

1. Såpe,
2. fyrstikker,
3. glasurer til kaffe og kaffeerstatninger,
4. golvpussemidler,
5. fyrverkeriprodukter,
6. fakler.

§ 3. *Skjellakk*. Det er forbudt å bruke skjellakk og gummilakk (Stock-, Stangen- og Kørnerlakk) ved framstilling av:

1. Politurer og lakker til møbler og trevarer, jern- og stålvarer, andre metalliske varer, jernbanevogner,
2. lakker, poleringsmidler og matningsmidler,
3. og forarbeiding av lær, lærvarer og asbestvarer og ved framstilling av preparater til disse industrier,
4. av sko-, lær- og golvpussemidler,
5. glass-, sten- og keramiske varer,
6. glasurer til kaffe og kaffeerstatninger,

26 april. 7. trykkeriprodukter og papirvarer,

8. grammofonplater.

Forbudet gjelder også bruk i klebeøyemed.

§ 4. *Gummi arabicum*. Det er forbudt å bruke Gummi arabicum til framstilling av lim eller andre klebemidler.

§ 5. *Kasein*. Det er forbudt å bruke løpekasein.

Det er forbudt å bruke syrekasein til:

1. Framstilling av lakker og farger,

2. maling.

§ 6. *Terpentinolje*. Terpentinolje (Balsam-) må bare brukes til medisinske formål.

§ 7. *Borforbindelser*. Som borforbindelser regnes borakskalk, bormineral, borsyre og boraks.

Det er forbudt å bruke borforbindelser:

1. Ved framstilling av:

a. Lær og kunsthær,

b. appreturmiddel for lærvarer og tekstilindustrien,

c. ildfaste beskyttelsesmaterialer,

d. klebemidler med unntak av hurtigbindende lim for maskinell liming,

e. lette byggeplater,

f. keramiske Scuppen- og Flockenglasurer,

g. reingjøringsmidler av alle slag, og blekemidler for vask,

h. stivelsesmidler (f. eks. glansstivelse),

i. kosmetikk,

j. natriumperborat,

2. ved forarbeiding av kasein og skjellakk,

3. ved forarbeiding av papir, papp og cellulose,

4. som middel til å forsinke avbinding,

5. som «Stellmittel» i emalje- og keramikkindustrien,

6. til reingjøring og polering av metaller,

7. i konserveringsøyemed,

8. i vaskerier og strykerier.

§ 8. *Brunstein*. Som brunstein regnes naturlig brunstein, avfallsstoffer av brunstein som f. eks. mangansort, såfremt disse ikke anvendes til metallutvinning, og kunstig framstilt brunstein.

Brunstein må ikke brukes til farging eller avfarging av glass med unntak av flasker og kar til medisinsk øyemed eller laboratoriebruk.

§ 9. *Dispensasjoner*. Direktoratet for industriforsyning kan, etter skriftlig søknad fra forbrukeren, gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning.

§ 10. *Straff og inndraing*. Overtredelse av noen bestem- 26 april.
melse i denne forordning medfører straff og inndraing på den
måte som er bestemt i lov av 14 mai 1917, § 8, jfr. Administra-
sjonsrådets vedtak av 19 september 1940.

Oslo 26 april 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning om rasjonering og omsetning 26 april.
av sukker.

§ 1. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan
gi forskrifter om rasjonering og omsetning av sukker.

§ 2.

a. Bestemmelsene om straff og inndraing i lov nr. 5 av
14 mai 1917, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av
19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtre-
delse av forskrifter gitt i medhold av denne forordning.

b. Hvis produksjons- og omsetningsorganer med skjellig
grunn mistenkes for overtrudelse av forskrifter gitt i
medhold av forordningen, kan Direktoratet for provian-
tering og rasjonering bestemme at de ikke skal få anvis-
ning på rasjonerte varer til straffesaken er endelig av-
gjort.

§ 3. Denne forordning trer i kraft straks.

Samtidig oppheves følgende bestemmelser for så vidt de
angår rasjonering av sukker:

1. Forsyningsdepartementets forskrifter av 6 oktober 1939
om fullstendig rasjonering av sukker og kaffe med senere
endringsbestemmelser.
2. Direktoratet for proviantering og rasjonering's bestem-
melse av 23 mai 1940 om bl. a. tildeling av sukker til
fremstilling av iskrem.
3. Administrasjonsrådets bestemmelse av 25 september 1940
om forandring i rasjoneringsforskriftene for matvarer.

Oslo 26 april 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

28. april. **Forordning om 1 og 17 mai 1941 som virkedager.**

§ 1. Uansett motsatte bestemmelser i lover, lukningsvedtekter eller avtaler skal 1 og 17 mai 1941 være vanlige virkedager.

Arbeidstakere som etter avtale har hel eller delvis fri-dag 1 og 17 mai, skal få tilsvarende fritid senere.

§ 2. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 28 april 1941.

Sosialdepartementet.

Birger Meidell.

R. J. Fuglesang.

30 april. **Forordning om kinematografbilder.**

§ 1. Inn- eller utførsel av kinematografbilder må bare finne sted med tillatelse fra Kultur- og folkeopplysningsdepartementet.

§ 2. Den som i ervervsøyemed eller for øvrig med offentlig forevisning til formål vil oppta kinematografbilder, må ha tillatelse hertil fra Kultur- og folkeopplysningsdepartementet.

Til opptakelse av dramatiske filmer må tillatelse innhentes i hvert enkelt tilfelle.

§ 3. Ervervsmessig utleie av kinematografbilder må bare drives av den som har tillatelse til det av Kultur- og folkeopplysningsdepartementet.

§ 4. Kinematografbilder må ikke forevises offentlig uten at de på forhånd er godtatt av Kultur- og folkeopplysningsdepartementet, og heller ikke uten at departementet har godkjent vedkommende kinobestyrer som forestår forevisningen eller den som utøver denne funksjon.

§ 5. Kultur- og folkeopplysningsdepartementet utferdiger forskrifter for prøvelse av kinematografbilder, bestemmer om det skal betales avgift til staten for prøvingen, og fastsetter i tilfelle takster for avgiften og de nærmere regler for avgiftens betaling.

§ 6. Overtredelse av denne forordning straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder.

§ 7. Lov om offentlig forevisning av kinematografbilder av 25 juli 1913 § 1, § 2 første ledd, §§ 3—4, §§ 6—8 og § 10 oppheves. Ordene «av de sakkyndige» i samme lovs § 9 utgår. I § 11 utgår henvisningen til § 6.

Oslo 30 april 1941.

Kultur- og folkeopplysningsdepartementet.

Gulbrand Lunde.

R. J. Fuglesang.

Forordning om endring i § 9 i de gjeldende 2 mai. bestemmelser om tollavgifter.

§ 9 i de gjeldende bestemmelser om tollavgifter skal — for så vidt angår tollstedene i Oslo, unntatt tollekspedisjonen for pakkepost — lyde slik for første ledds vedkommende:

«Opplaggelsesavgift betales for varer, som er henlagt på tollvesenets pakkhus, dersom de ved ett og samme tollsted henligger over 3 dager, regnet, for så vidt angår sjøverts innførte varer, fra den dag, vedkommende fartøy begynner å losse. For 3 dager eller derunder betales intet. For hver dag, varene henligger lenger på pakkhuset, betales kr. 2 for hver kubikkmeter av varen med dens emballasje. Blir varen liggende på pakkhuset etter å være tollekspedert, forhøyes denne avgift til kr. 4 for hver dag varen henligger etter tollekspedisjonen. Den minste avgift for varer, som på én gang uttas, er kr. 2. Kan tolloppsynet i gitt tilfelle attestere, at varene ikke har henligget på tollpakkhuset over 3 dager, beregnes ingen avgift.»

Oslo 2 mai 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Rettelse.

Side 334. Forordning om endringer i bestemmelsene om tilvirkning m. v. av skotøy. I den parentetiske tilføyelse til overskriften skulle det istedenfor Forsyningsdepartementet rettelig ha stått: Handelsdepartementet.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.